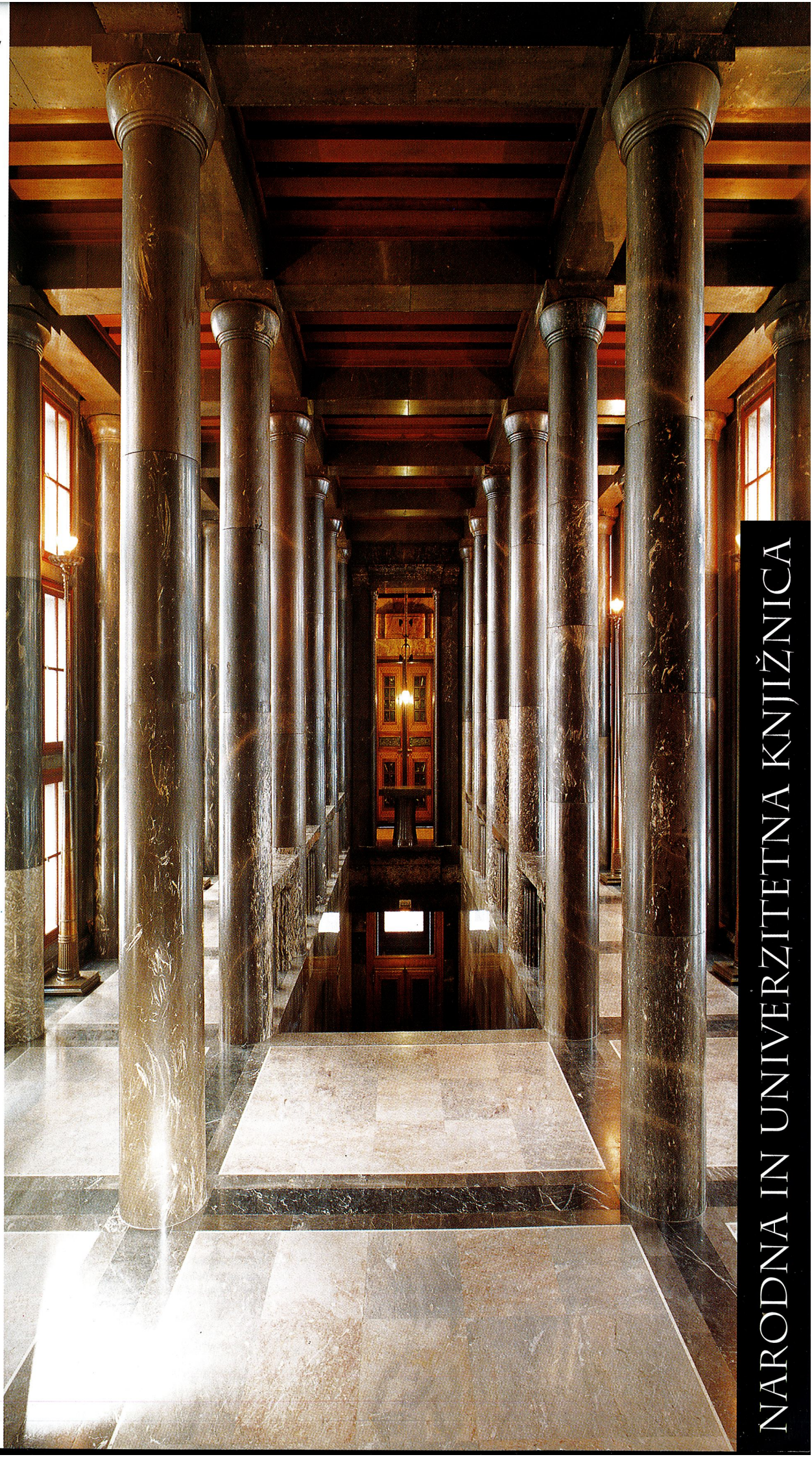

LJUBLJANA

KNJIŽNIČARŠKE NOVICE

11/12

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

KNJIŽNIČARSKE NOVICE

november - december 2006

Knjižničarske novice 16(2006)11/12
ISSN 0353-9237

Izdala in založila: *Narodna in univerzitetna knjižnica*
Turjaška 1
1000 Ljubljana
telefon (01) 2001 174, 2001 176, 2001 110
<http://www.nuk.uni-lj.si/>

Za knjižnico: *mag. Lenart Šetinc*
Odgovorna urednica: *Barbara Bračič Fabjančič*
Uredniški odbor: *dr. Melita Ambrožič, dr. Silva Novljan, dr. Maja Žumer*

Naslovnico oblikoval: *Aleksij Kobal*
Fotografija na naslovnici: *Goran Bertok*
Tisk: Tiskarna Littera picta, d.o.o.

Naklada: 400 izvodov. Naročnino, naročila in odpovedi pošiljajte pisno do 15. januarja za tekoče leto na naslov uredništva. Prejetih tekstov ne lektoriramo in ne honoriramo. Razmnoževanje ni dovoljeno.

Naslov uredništva: NUK, Informacijski center za bibliotekarstvo, za »Knjižničarske novice«, Turjaška 1, 1000 Ljubljana. Prispevke lahko pošiljate tudi na disketah ali po elektronski pošti: icb@nuk.uni-lj.si

**"KAVO IMAMO DOMA, PA
HODIMO V KAVARNO ..."
"... DA, A NE V VSAKO!"**

Posvetovanje splošnih knjižnic

"Iz tradicionalne v hibridno knjižnico:
tehnologija ni dovolj"

Kranjska Gora, 25.-26.9.2006

Sama informacija, da imamo v mestu kavarno, ni dovolj, da postanemo njen gost. Kot gostje natančno vemo, v kateri kavarni kuhajo dobro kavo, imajo ljubko opremljen prostor in ugodno lokacijo, prijazno in prilagodljivo osebje ter ugodne cene, vendar pa ali osebje sploh ve, da gostu lahko skuhamo kavo z okusom vanilje, mentola oz. da imajo takšno kavo, ki je ni mogoče kupiti v trgovini? In če jo imajo, jo znajo ponuditi?

V Kranjski Gori je od 25. do 26.9.2006 potekalo posvetovanje splošnih knjižnic z naslovom "Iz tradicionalne v hibridno knjižnico: tehnologija ni dovolj." Organizatorji iz Sekcije za splošne knjižnice so pripravili pester program, ki pa je za nekatere morda ponujal premalo, saj v dvorani ni bilo vseh 143 prijavljenih knjižničarjev. V programu sta se prepletali teorija in praksa, ponujale so se konkretne možnosti in ideje, nekateri prispevki pa so ostali zgolj na teoriji, iz katere pa je bilo mogoče vleči lastne in sveže ideje.

Vrednost informacije je tržno blago, knjižnica je trg, zato se pojavlja konkurenca, smo slišali v pozdravu udeležencem. Rešitev je ponudila ga. Koren z Nizozemske: "Knjižničar ni zbiralec in varnostnik knjig, temveč poznavalec potreb uporabnika." Poznate potrebe potencialnih uporabnikov, ne

tistih, ki prihajajo v knjižnice, temveč tistih, ki hodijo mimo knjižnic in vanje ne vstopajo? G. Kiauta je predstavil prispevek z naslovom: Tehnologija ni dovolj. Knjižničar mora biti vedno korak naprej, videti mora bodoče potrebe uporabnikov, ker ne ponuja knjige o zdravju, temveč zdravje, s podatkovno bazo pa ponuja diplomsko nalogo. "Potrebno je najti pravi način da bo knjižnica notranje učinkovita in na zunaj uspešna."

Kadrovske spremembe so se lotili v mariborski knjižnici z ustvarjanjem bolj prijetne delovne klime. Ga. Turjak je predstavila ključ sodobne knjižnice, notranjo reorganizacijo.

V popoldanskem delu je direktor Osrednje knjižnice Celje, g. Goropevšek predstavil dejavnosti njihove knjižnice. Pomembno in potrebno je povezovanje s sorodnimi zavodi, kar pomeni angažiranost in ne čakanje ... S takšnim delom se krepijo vezi med institucijami, kar pripomore k večji in boljši prepoznavnosti knjižnice ter tudi k boljši samopodobi knjižničarjev.

Kako lahko knjižnice merijo in vrednotijo storitve elektronske knjižnice je pokazala ga. Rozman-Salobir, ki je predstavila kazalce uspešnosti digitalne knjižnice in metode analize stroškov ter ugotavljanje učinka storitev.

Zanimiva je bila predstavitev g. Kogovška iz podjetja Najdi.si, ki poudarja pomen promocije. Vsak dan se v tem iskalniku izvede milijon iskanj, namignil je nekaj mamljivih idej za promocijo knjižnice tudi nam. V Helsinkih, v centru mesta stoji knjižnica, v kateri sta združena glasba in sodobna informacijska tehnologija. Knjižnica je odprta med tednom celo do 22. ure, v večernem času pa študenti glasbe oz. glasbeniki prirejajo koncerte različnih zvrsti glasbe.

Direktor Osrednje knjižnice Kranj, g. Leban je odgovoril na ključno vprašanje, zakaj so v knjižnicah potrebne e-vsebine, kljub temu, da predstavljajo ogromen strošek. Knjižnice so namreč prostor družbene solidarnosti, v katerem se lahko vsak izobražuje.

Zvečer so nam ob družabnem delu, zvoki jazza in swinga napolnili ušesa, oči so uživale ob pogledu na nastopajoče plesalce in obložene mize.

Sončno jutro se je začelo s stavkom ga. Šauperl: "Šteje tisto, česar se naučiš, ko že vse veš!", ko je bil predstavljen prenovljen študijski program za bibliotekarje. Kljub novostim, so se v dvorani slišali vzdih, ker diplomanti prenovljenega programa ne bodo imeli COBISS licence.

Bibliotekarski izobraževalni center v NUK- u letno obišče 1400 udeležencev. Ga. Pečko- Mlekuž je podala podatek, da pripravijo letno 40 izobraževanj. Bibliotekarji naj bi 10% svojega delovnega časa namenili za izobraževanje. Zaradi zastarelega in neustreznega sistema preverjanja za vstop v stroko, je v postopku osnutek novega pravilnika o imenovanju v strokovne nazive.

Zanimiv je bil prispevek ga. Rebolj iz Mestnega muzeja Ljubljana. Predstavila je pot učenja delavcev v muzejih, da so se prelevili iz zbiralcev predmetov v sodobne muzealce, ki znajo približati zgodovino otrokom in odraslim.

Zadnji del posvetovanja je bila okrogla miza, kateri je bilo na žalost namenjenega premalo časa. Pojavila so se vprašanja in pobude o možnosti nove spletne strani za splošne knjižnice, ki bi združevala dogodke, novice in novosti splošnih knjižnic, vendar pobuda ni bila sprejeta.

Udeleženci so izpostavili vprašanje, ali

imajo knjižničarji dovolj računalniških in informacijskih znanj? Pojavila se je dilema o usposobljenosti za posredovanje elektronskih virov, kajti knjižničar le redkokdaj ponudi elektronske vire kot enakovredne knjigi oz. kot alternativno možnost poti do informacij.

Udeleženci smo odnesli s seboj nova spoznanja, vendar pa je jasno eno: Knjižničar se mora samoizobraževati in biti iznajdljiv, da bo knjižnica, v kateri dela, postala ne samo hibridna, temveč tudi uspešna in prepoznavna v okolju v katerem deluje.

Diši po dobri kavi. Torej ste za kavo v knjižnici?

Katarina Demšar
študentka Oddelka za bibliotekarstvo,
informacijsko znanost in knjigarstvo
Filozofske fakultete v Ljubljani

SPLOŠNE KNJIŽNICE

PRIZNANJE ANDRAGOŠKEGA CENTRA SLOVENIJE MARINI HRS

V Tednu vseživljenjskega učenja je bila na Jesenicah podelitev priznanj Andragoškega centra Slovenije za izjemne učne in strokovne dosežke v izobraževanju odraslih v Sloveniji za leto 2006. Priznanja so prejeli posamezniki za izjemne učne uspehe in bogatitev

lastnega znanjater posamezniki, skupine, društva, ustanove, podjetja ali lokalne skupnosti za izjemne strokovne in promocijske dosežke pri bogatitvi znanja drugih.

Priznanje je kot posameznica za svoje dosežke pri bogatitvi znanja drugih v letošnjem letu prejela tudi direktorica Mestne knjižnice Izola Marina Hrs, ki knjižnico vodi že petnajst let. V teh letih je uspela v običajno in redno delovanje knjižnice vpeljati različne oblike vseživljenjskega učenja in neformalnega izobraževanja kot so Središče za samostojno učenje, Borza znanja in študijski krožki, v zametkih pa je tudi Center vseživljenjskega učenja. Bila je vodja in mentorica študijskih krožkov Beremo s straši, Branje na domu ostarelim in slabovidnim, Izposoja knjižničnega gradiva na dom za posebne primere, Intelktualna samoobramba in Skozi druge kulture spoznavamo sebe.

V hotelu v centru Izole je vzpostavila premično knjižnično zbirko, namenjeno turistom. V tem se kaže njena skrb za depriviligirane skupine: ostarele, slabovidne, dolgotrajno bolne in invalide, pa tudi druge ciljne skupine, kot so turisti, hotelski gostje, družine z otroki. Sodelovanje z okoljem se kaže v večernih srečanjih z zanimivimi Izolani, o katerih redno poročajo tudi mediji.

Tudi vitrina ustvarjalnosti, kjer imajo možnost razstavljati svoje izdelke lokalni umetniki, je odsev plodnega vključevanja v okolje. Tu je še stalna zbirka okrog 1000 starih igrac, sicer last zbiratelja Janeza Janežiča, ki razveseljuje starejše in mlajše obiskovalce.

Na pobudo občine Izola knjižnica vsako leto nagradi najboljšo bralno družino, najboljšega odraslega in najboljšega mladega bralca. Direktorica podpira tudi zgodnjo vzgojo k branju, ki je del redne dejavnosti knjižnice in se začne že v predšolskem obdobju z urami pravljic ter drugimi oblikami bibliopedagoškega dela,

kot so vrtec in šola na obisku v knjižnici, knjižne uganke, srečanja z ustvarjalci. Mestna knjižnica Izola je tudi edina knjižnica v Sloveniji, ki ima računalniško mesto s prirejenim računalnikom za invalide in ena redkih, v kateri ni nobenih arhitektonskih ovir za invalide.

Prostor za branje bi rada Marina Hrs v poletnih mesecih razširila tudi na vrt. Izjemnega pomena je bila tudi selitev v nove prostore pred dvema letoma, ki so jo knjižničarke izvedle v sodelovanju z lokalnimi prebivalci v obliki žive verige. Na ta način so stari bralci tudi spoznali novo lokacijo, mnogi pa so se ravno na ta dan navdušili za vpis v knjižnico.

Zaradi takih in podobnih inovativnih zamisli je Mestna knjižnica Izola živa in privlačna za obiskovalce od blizu in od daleč.

Iskrene čestitke Marini Hrs ob prejemu priznanju Andragoškega centra Slovenije!

Špela Pahor
Mestna knjižnica Izola

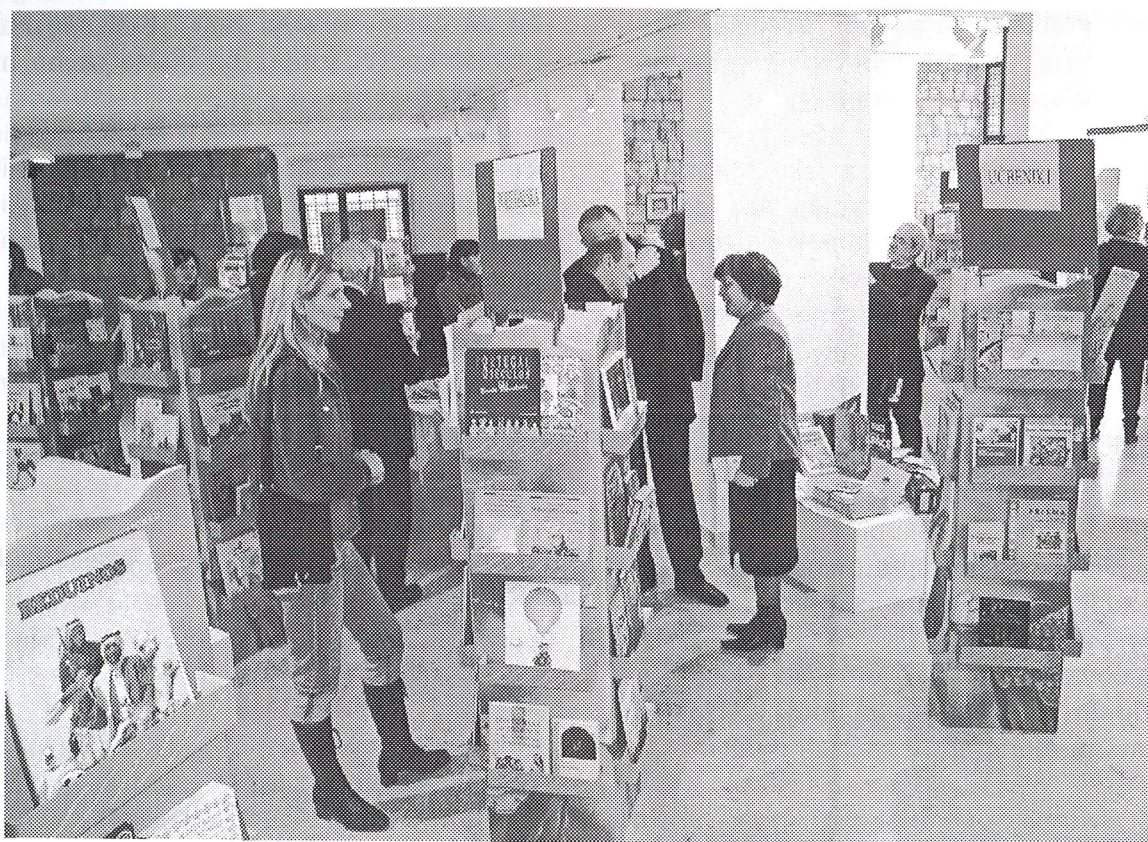
MEDITERANSKA KNJIŽNICA PRI NAS

**- radoživost, smeh in igra ob knjigah
za najmlajše**

V okviru knjižničnih aktivnosti popularizacije knjige in vzgoje bralnih navad pri mladih bralcih Koprškega primorja smo letos pomladi lahko sledili prireditvam, povezanim z mednarodno knjižno razstavo "Meditranska knjižnica – Biblioteca del Mediterraneo". Osrednje prizorišče je bilo najprej v prostorih Studia galerije Gasspar v Piranu, nato v palači Manzioli v Izoli, nazadnje pa na Oddelku za italijaniko Osrednje knjižnice

Srečka Vilharja v Kopru. Ob tej priložnosti so bile izvedene številne predstavitve sardinske literature, glasbe in plesa ter organizirani obiski skupin otrok iz šol in vrtcev. Pobudnik razstave in aktivnosti te "potujoče knjižnice" je namreč dežela Sardinija. V Piranu je organizacijsko pobudo prevzela Mestna knjižnica Piran ob pomoči Skupnosti Italijanov "Giuseppe Tartini". Razstava se je konec marca selila tudi v Novo Gorico.

Meditranska knjižnica je razstava o kulturni pestrosti Mediterana. Gre za mednarodno potujočo razstavo otroške in mladinske literature, ki so jo udeležili na Sardiniji. Namen razstave je bil izpostaviti odnose in razlike med narodi, jih bolje spoznati in razumeti njihovo vsakdanjost ter njihove razlikosti. Razlikosti, ki bogatijo in zblížujejo, razlikosti, zaradi katerih se naučimo ceniti in spoštovati kulturo, jezik, glasbo in vero drugih in drugačnih.

Slika 1: Razstava Mediteranska knjižnica v Piranu

Vsak narod se je predstavil s približno šestdesetimi knjigami. Razstava nas je popeljala od Tunisa do Alžira, od maroške, portugalske, španske, francoske, italijanske do albanske, grške, romske, sardinske, hrvaške in slovenske literature po poti okrog Sredozemlja. Knjige za otroke in mladostnike smo torej lahko prebirali v

različnih jezikih, v izvirnikih in v večjezičnih izdajah. Vse pa so predstavljale različne narode skozi pravljice in zgodbe o dogodivščinah, čudežnih potovanjih, skozi poezijo in bogate ilustracije. Našli smo lahko odgovore na vprašanje, npr. kod vse so pluli in hodili argonavti ali pa kam neki potujejo beduini.

Sodelovanje pri tem organizacijskem podvigu je predstavljalo poseben izziv strokovnim sodelavkam Mestne knjižnice Piran, ki v tem letu beležijo tudi pomemben jubilej – petdesetletnico delovanja knjižnice. Na dveh slovenskih razstavnih panojih so predstavile nekatere značilne publikacije za mlade, povezane s kulturnim utripom našega dela Sredozemlja. Tako smo lahko med drugimi knjigami prelistali v Piranu pred leti izdano knjigo *Bronasti violinist – Il violinista di bronzo* avtoric Zlate Jurin in Sandre Kump, ki nagovarja predvsem mlade bralce, vendar ima sporočilno vrednost tudi za odrasle, saj skozenjo lahko doživimo košček piranske zgodovine in občutimo sobivanje dveh jezikov na tem območju.

Osrednja spremljevalna prireditev, namenjena predvsem strokovnim delavcem mladinskih oddelkov knjižnic in učiteljem, je potekala v Tartinijevi hiši. Bibliotekarka iz Ravenne Angela Barlotti je predstavila projekt "Knjižni posevki", namenjen širjenju bralne kulture s ponujanjem knjig na neobičajnih mestih – torej zunaj knjižnic in knjigarn – v lokalih, zdravstvenih domovih, bankah, frizerskih salonih ipd.

Knjige v različnih jezikih so na voljo v velikih koših, iz katerih si posamezniki, ki želijo brati, izbirajo knjige in jih tja tudi prinašajo. Tako knjige stalno krožijo (v svetu je znana npr. sorodna aktivnost Bookcrossing). Bibliotekar Domenico Cicarello iz knjižnice Fardelliana (Trapani, Sicilija) je predstavil vlogo multikulturnih knjižnic pri vzpostavljanju razumevanja kulturne različnosti in knjig kot mostov med kulturami.

Gost iz Sardinije Piergianni Cocco – organizator razstave Mediteranska knjižnica in predstavnik Poverjenišva za javno izobraževanje in kulturo avtonomne dežele Sardinije – je predstavil projekt "*Rojeni za branje*", ki želi opozoriti starše na pomen knjig in glasnega branja za razvoj predšolskih

otrok. Projektna izvedba je bila ilustrirana tudi z manjšo razstavo knjig za otroke do šestega leta starosti, posebej pa sta bili predstavljeni tudi naši dvojezični slikanici za otroke: prvo, *Citronček in Giovanin – Giovanin e la farfalla*, ki jo je izdala Občina Piran, sta predstavila avtor teksta Vanja Pegan in ilustratorka Fulvia Zudič, ki sta bila za delo tudi nagrajena mednarodnem literarnem natečaju v Italiji (Bordano, Furlanija); druga predstavljena knjiga za najmlajše pa je bila že omenjena slikanica *Bronasti violinist – Il violinista di bronzo*, ki jo je izdala Mestna knjižnica Piran. Posebej zanimive in radožive so bile delavnice in animacije za otroke, ki jih je vodila bibliotekarka Vittoria Negro ob pomoči piranskih knjižničark.

Razstave in prireditve so torej ponudile mnoge možnosti za zabavne in poučne aktivnosti. Prisluhnili smo lahko sardinski ljudski glasbi in si ogledali številna glasbila, okušali smo pristno domačo sardinsko hrano, otroci so doživeli pravljico, spoznali mnoge sredozemske dežele in se tudi sami izrazili v jezikih različnih narodov. Podobe – prizori sobivanja in kulturne pestrosti med knjižnimi panoji v Galeriji Gasspar in v Tartinijevi hiši so zaživel z obiskovalci kot svojevrsten dogodek.

Namen razstave je bil z vsakim obiskom vsekakor dosežen: kajti le razumevanje in spoznavanje različnosti razblinja strah pred ne(po)znanim.

Vlado Bernetič
Nacionalni inštitut za biologijo,
Morska biološka postaja Piran

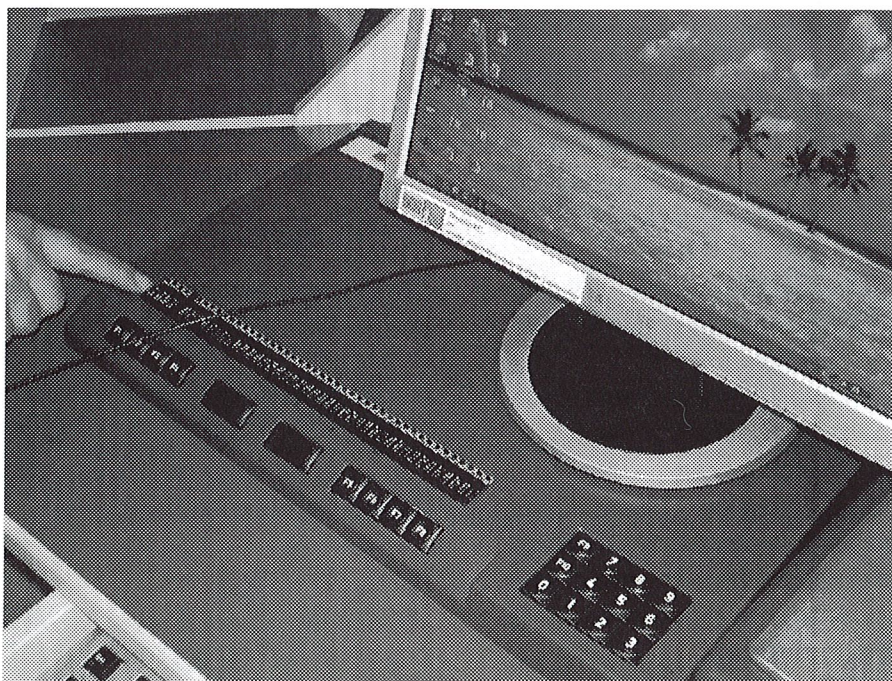
DOSTOPNOST KNJIŽNICE ZA VSE

Okrogla miza, Knjižnica Fran Galović,
Koprivnica, 6.-7.11.2006

Na Hrvaškem, v Knjižnici Fran Galović v Koprivnici so v začetku novembra predstavili zaključek projekta "Dostopnost knjižnice za vse", ki ga je financirala EU. Gre za primer izjemno uspešnega projekta, ki je trajal leto dni in je Hrvaško popeljal na dobro pot tiste države, od katere bi se lahko tudi slovenski knjižničarji marsikaj naučili. Na okrogli mizi so predavatelji predstavili smernice uslug za uporabnike s posebnimi potrebami; posebna gostja je bila Beatrice Christensen Sköld iz Švedske, ki je tudi predsednica sekcije za slepe pri IFLI.

Iz prve roke so nam Sanja Tarczay, Danko Butorac, Perica Mihaljević in Kristijan Ciganović prikazali s kakšnimi preprekami se srečujejo v vsakdanjem življenju, na kakšen način pretvarjajo vidne informacije v sebi razumljiv kod, kako obravnavati uporabnika s posebnimi potrebami, kako do njega pristopiti in kakšna naj bi bila knjižnična zbirka in tehnični pripomočki za osebe z motnjami vida.

Ciljna skupina projekta so bili slepi in slabovidni, za katero se je kasneje izkazalo, da nikakor ni omejena zgolj na osebe z bolezensko okvaro vida, ampak velik del predstavljajo tudi starejši ali upokojenci. Tem se z leti vid slabša in brez dobrih očal ali povečevalnih stekel so omejeni le na branje knjig z večjim tiskom oz. na velike naslove in slike v dnevnem časopisu.

Slika 1: Braillov čitalec - priključen je na računalnik

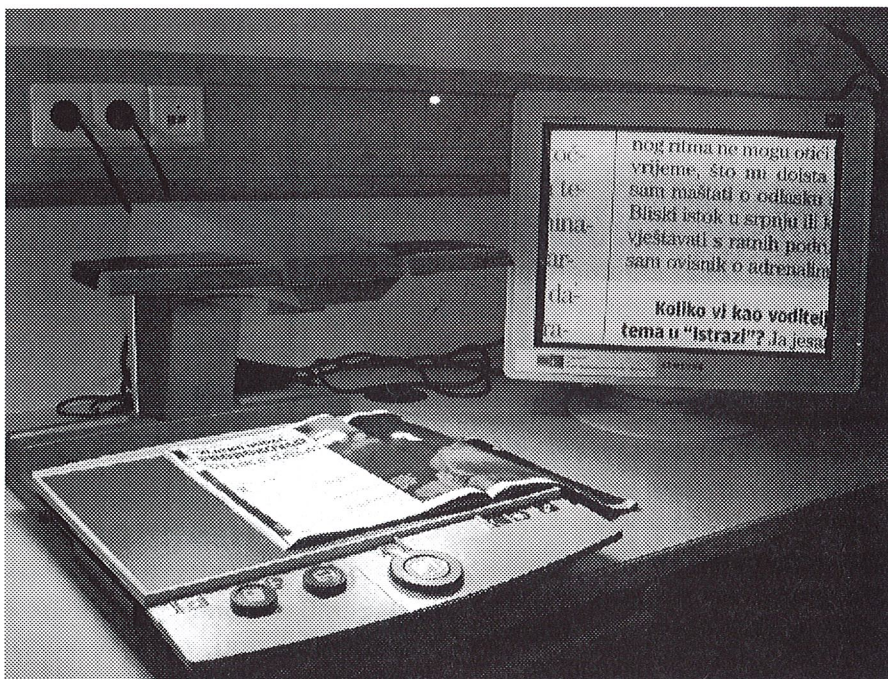
Sodelavci iz knjižnice Fran Galović v Koprivnici so se pri izvajanju projekta obrnili na javne institucije s tega področja in na civilno družbo. Treba je

poudariti, da takšen projekt nikjer ne more biti uspešen brez sodelovanja krovne organizacije, ki skrbi za slepe in slabovidne (na hrvaškem je to Center za

vzgojo in izobraževanje slepih in slabovidnih Vinko Bek iz Zagreba) in lokalnih društev. Prav oni so potencialni uporabniki takšnih storitev in z analizo njihovih želja in potreb so prišli do zaključkov in optimalnih rešitev.

Za gradivo so ugotovili: vsem so razumljive zvočne knjige na CD in AV nosilcih, kajti knjig v braillovi pisavi ne znajo brati otroci ali tisti ki so kasneje oslepeli. Knjig s povečanim tiskom na tržišču ni prav veliko, zato ker so zahteve slabovidnih preveč specifične in odvisne od posameznika (nekaterim ustreza fond 14, drugim 18, nekateri morajo imeti temno podlago in bele črke,...). Za otroke so primerne taktilne slikanice in taktilne igračke.

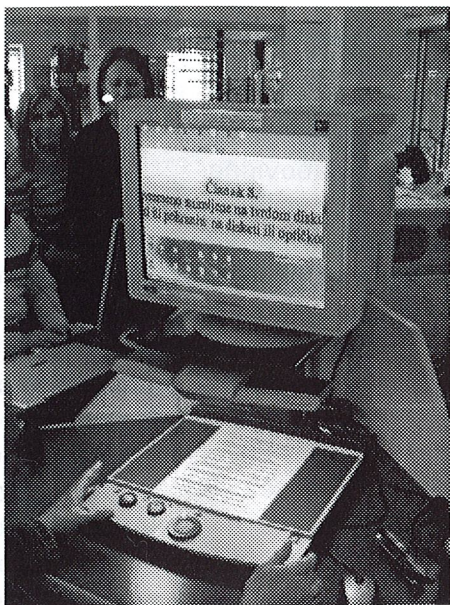
Tehnična oprema. S pomočjo denarja EU so v Knjižnici Fran Galović v Koprivnici kupili za slepe: braillov čitalec in tiskalnik (glej sliko: 1), računalnik z govorno enoto. Za slabovidne: MP3 player, 3 elektronske povečevalnike za branje, ki so enostavni za uporabo in lahko tudi do več desetkrat povečajo tekst ter imajo možnost za menjavanje barv črk in bralne podlage (glej slike: 2 in 3). Ob snovanju tega projekta so knjižničarji ugotovili, da je pri nakupu gradiva in tehnične opreme treba upoštevati več dejavnikov, med njimi je gotovo kakovost izdelka, možnost hitrega popravila v primeru okvar, usposabljanje knjižničnega osebja s strani dobavitelja opreme in nenehno spremljanje novosti.

Slika 2: Elektronski povečevalnik

In kako je na tem področju v Skandinavskih državah, ki si jih knjižničarji radi postavimo za zgled? Na Švedskem so knjige že večinoma digitalne na CD-romu in se berejo s pomočjo braillove tipkovnice. Z medknjižnično izposajo so te knjige dostopne vsakemu uporabniku, tudi iz

tujine. Novost s področja tehnologije, ki so jo začeli uporabljati na Švedskem je "daisy player". Gre za majhen prenosni MP3, ki omogoča strukturirano poslušanje zvočnih knjig in drugih zvočnih zapisov. Zvočni zapisi so urejeni po naslovu in podnaslovu in na to omogoča lažje in hitrejše iskanje in poslušanje informacij.

Slika 3: Elektronski povečevalnik

Gotovo ni treba posebej izpostavljati dejstva, da je vsa ta oprema zelo draga. Vendar so izkušnje iz Koprivnice pokazale, da kljub visoko zastavljenim ciljem in visokim zneskom, EU ni zavrnila niti enega tehničnega pripomočka, oz. je financirala nakup prav vsega tistega, kar so si začrtali v projektu "Dostopnost knjižnice za vse". Zato izgovor ne bi smel biti denar! Že bežno prebiranje prioritet financiranja iz strukturnih skladov Evropske unije, jasno kaže, da imajo prednost projekti, ki so orientirani na katerokoli skupino manjšin.

Kaj bi se lahko knjižničarji iz Slovenije naučili? Za začetek bi morali razmisliti o tem, kako zelo zadaj smo na tem področju. Ponekod knjižnice nimajo niti dovoza ali dvigala za invalide, kaj šele, da bi bile opremljene z gradivom v braillovi pisavi ali tehnično opremo, ki bi slepim in slabovidnim omogočala uporabo osnovnih storitev iz Zakona o knjižničarstvu, kot so dostop do elektronske pošte, interneta, iskanje informacij o gradivu in iz gradiva, usposobljenost knjižničarjev za ustrezen način podajanja informacij, ipd. Vprašati bi se morali tudi, kdaj bomo knjižničarji osnovali sekcijo, komisijo oz. kakršnokoli drugo obliko združevanja in varovanja

interesov uporabnikov s posebnimi potrebami. Na Hrvaškem takšna sekcija deluje že pet let. Ob tem je treba povedati, da so tudi pri nas v okviru ZBDS že bile resne pobude za ustanovitev sekcije in da se v posameznih knjižnicah trudijo, da bi se približali uporabnikom s posebnimi potrebami. Vendar, da bi bilo delovanje zares učinkovito se je najprej treba povezati z javnimi institucijami, zavodi in društvi, ki so specializirana za ta področja. Povezovanje, združevanje in analiza potencialnih uporabnikov je tisto, kar se lahko naučimo od Hrvatov in to naj bo izhodišče za snovanje in delovanje sekcije za uporabnike s posebnimi potrebami v Sloveniji.

Več o okrogli mizi si lahko preberete na spletni strani <http://www.knjiznica-koprivnica.hr/novosti>.

Barbara Cesar
Knjižnica Otona Župančiča

SLOVENSKI KNJIŽNIČNO- MUZEJSKI MEGA KVIZ

Znameniti Slovenci in njihove
spominske hiše

Decembra bomo pri MEGA kvizu že pri tretjem sklopu, toda še vedno je čas, da organizirate reševanje v svoji splošni ali šolski knjižnici!

Na pobudo Ministrstva za kulturo smo osnovali Slovensko knjižnično-muzejski MEGA kviz, ki ga je strokovno pripravila skupina kustosinj pedagoginj in bibliotekark; organizacijo priprave je prevzela Pionirka knjižnica, Enota Knjižnice Otona Župančiča, Ljubljana, v tesnem sodelovanju s Pedagoška sekcija pri SMS. Za novi kviz, ki je namenjen kulturni dediščini, smo pripravile smernice za triletno obdobje, in osnovali

prvi cikel, ki poteka v šolskem letu 2006/2007.

Knjižnično-muzejski kviz obravnava kulturno dediščino, vodilne teme v **šolskem letu 2006/2007** so:

Oktober: Janez Vajkard Valvasor in grad Bogenšperk
November: Simon Gregorčič in Anton Aškerc ter njuni spominski hiši v Vrsnem in na Senožetah
December: Anton Tomaž Linhart in Linhartov muzej v Radovljici
Januar: Anton Ažbe in njegova spominska hiša v Dolenčicah
Februar: Veno Pilon in Pilonova galerija v Ajdovščini
Marec: Bralna značka in Prežihova bajta v Kotljah

Cilji kviza so: spoznavanja kulturne dediščine, informacijsko opismenjevanje, spodbujanje branja (tudi branja za bralno značko), medpredmetno povezovanje, povezovanje z izbirnimi predmeti in interesnimi dejavnostmi (bralna značka, kulturni dnevi, ekskurzije, raziskovalne naloge idr.), obisk knjižnic in muzejev ter uporaba informacijskih virov v obeh vrstah ustanov, povezovanje šolskih in splošnih knjižnic ter kulturnih ustanov, spoznavanje Slovenije.

Kviz je namenjen predvsem **učencem 2. in 3. triletja devetletke**.

Dostopen je:

- kot tiskani vprašalnik (splošne knjižnice so ga razdeljevale šolam sredi oktobra 2006),
- po posameznih sklopih pa vsak mesec sproti na internetu: www.koz.si/megakviz.

Spremljati ga je mogoče tudi:

- v reviji National Geographic Junior,
- na TV Slovenija (v sklopu Enajste šole – Oddaje za radovedneže).

Reševanje kviza

- bo potekalo od oktobra do marca v šolskem letu 2006/2007,
- organizira 61 splošnih knjižnic v sodelovanju s šolami in muzeji.

Slovenski knjižnično-muzejski MEGA kviz spodbuja k uresničevanju ciljev Učnega načrta za osnovno šolo, ampak še posebej k ciljem letošnjega **leta kulture**. Splošne knjižnice bodo povabile k reševanju kviza sedmošolce na obisku v okviru projekta **Rastem s knjigo**.

Tilka Jamnik
Knjižnica Otona Župančiča,
enota Pionirska knjižnica

NA OBISKU PRI PRAVLJIČARKI PIRANSKE MESTNE KNJIŽNICE NADI LEBAN

Nada Leban je imela pravljice rada že kot otrok. Ne spomni se, da bi ji mama pripovedovala pravljice, saj je kar naprej delala in delala: "Najbrž mi je pravljice brala, če sem jo prosila." S pomočjo starejše sestre se je hitro naučila sama brati. Bila je naročena na zbirko *Čebelice* in te pravljice je zelo rada je prebirala. Ko je bila večja, jih je brala tudi drugim otrokom: "Nekateri se tega še zdaj spomnijo in mi povejo, kako je bilo lepo, ko sem jim brala."

Potem se je vpisala na vzgojiteljsko šolo in si kot dodaten predmet izbrala ure pravljič. Pripovedovala jih je piranskim osnovnošolcem.

Ko je postala mama, je brala pravljice svojim otrokom: "Ne vem zakaj, a rada sta imela žalostne pravljice. Tudi če

sem jima povedala, da je pravljica žalostna, sta jo vseeno hotela poslušati. Potem smo skupaj jokali."

Ko se je okrog leta 1978 zaposlila v piranski knjižnici, je začela pripovedovati pravljice tudi drugim piranskim otrokom. Takrat je imela že kar nekaj izkušenj in veliko novih idej. Ure pravljič je želela počasi dopolniti z različnimi likovnimi dejavnostmi. Otroci so slikali z vodenimi barvicami, s škarjicami so rezali papir in izdelovali kolaže, risali. Ob tem so sproščali svojo domišljijo in podoživljali pravljico skozi likovno ustvarjanje. Nekoč so vsi skupaj izdelali bavbava, ki je potem otrokom prav prijazno povedal pravljico.

Nada pripoveduje pravljice tudi z lutko v roki: "Enkrat je prišla k uri pravljič neka deklica s čisto novo lutko in mi jo pokazala. Vprašala sem jo, kako je tej lutki ime. Potem sem si sposodila njeno lutko in povedala pravljico." Pripoveduje z eno ali tudi z več lutkami.

Včasih spodbudi otroke, da pravljico tudi zaigrajo: "To imajo zelo radi. Razdelijo si vloge, se igrajo, potem vloge zamenjajo. Vključijo se tudi drugi otroci, ki so dotlej igro le opazovali."

Kadar pripravlja ure pravljič, včasih zbere več pravljič, pa tudi pesmice in uganke o določeni temi, na primer o zajčku, jabolku. Potem otroke vpraša, če poznajo kakšno pravljico ali pesmico o tem. Nekateri jih poznajo, drugi ne. Včasih kakšno pesmico tudi zapojejo. Nekaterih pravljič se otroci nikoli ne naveličajo poslušati. Po Nadinih izkušnjah so te pravljice *Janko in Metka*, *Zrcalce*, *Zlatolaska in trije medvedki*, pa tudi druge.

Pripoveduje tako, kot sama začuti, včasih tiho, včasih glasneje: "Preglasno ne smeš govoriti. Najti moraš pravi ton. Biti moraš naraven, tak, kot si. Ne smeš se pačiti. Ko govorim, opazujem otroke

in vidim, kako doživljajo pravljico. Eni poslušajo z odprtimi usti!"

Pravljica izzveni v tišini: "Po pravljici jih nikoli takoj ne vprašam, če jim je bila všeč. Ponavadi obsedimo v tišini, ki traja kar nekaj minut."

A tudi pogovarjati se je nadvse pomembno: "Potem začnejo kar sami od sebe govoriti. Nekdo nekaj reče in razvije se pogovor. Vidim, kako radi poslušajo in kako radi se pogovarjajo. Otroci radi kaj povedo, če vidijo, da jih poslušamo. Če jih poslušamo le površno, to čutijo. Odrasli imajo danes premalo časa za otroke. Pri urah pravljič prav vidim, kako jim to manjka."

Opazila pa je, da so otroci danes drugačni kot so bili pred leti, ko je začela pripovedovati pravljice: "Takrat so imeli raje ljudske pravljice. Če jim hočem danes pripovedovati ljudsko pravljico, jim moram najprej razložiti precej stvari, ki jih današnji otroci ne poznajo več. Danes otroci tudi nimajo več toliko domišljije kot včasih. Nekoč sem otrokom brala pravljico o deklici, ki je padla očetu v žep in ni vedela, kako bi prišla ven. Vprašala sem jih, kaj bi oni naredili, da bi prišli ven iz žepa? Kakšne odgovore so mi dajali! Danes pa otroci vse podobe dobijo na televizijskem ekranu, po računalniku. Ko jih kaj vprašam, ne vedo, kaj bi odgovorili." Nekaj časa je odgovore, ki so ji jih dajali otroci, tudi zapisovala in jih hrani še danes. V njih je prepoznavala, kako otroci razmišljajo, njihovo izvirnost in duhovitost.

Nada je pravljice sprva najraje pripovedovala. Takrat tudi še ni bilo toliko lepih slikanic kot danes, zato je pripovedovala brez knjige v roki: "Potem sem bila na nekem predavanju v knjižnici v Izoli. Predavateljica je takrat zagovarjala mnenje, da je nekatere pravljice ali odlomke, ki so tako napisani, da se jih ne da naučiti na pamet, bolje brati. Takrat je rekla tudi, naj bi otrokom

kazali ilustracije iz slikanic. Tako, da zdaj otrokom tudi kažem slike. Če pa jim kdaj ilustracij ne pokažem, sami vprašajo, če ta pravljica nima nobenih slik. A mislim, da bi bilo bolje, če bi si sami ustvarili svoje podobe."

Meni, da ni prav, da otrokom razlagamo pravljice: "Mi odrasli radi vse analiziramo, v svoji skrbi veliko tudi pretiravamo. Bojimo se, da nekatere pravljice niso primerne za otroke. A saj pravljice vendar pripovedujejo o življenjskih stvareh. Ljudje res lažejo, kradejo, zastrupljajo, ubijajo. Tudi umirajo. Otroci pravljice sprejemajo drugače kot mi. Zanje je pomembna vsebina. Vsi so že doživeli, da jim je kdo umrl, dedek, babica, teta. Zato sprejemajo tudi pravljice o smrti."

Pravljice v Nadi prebudijo prijetne spomine na otroštvo: "Spominjam se mojih knjig s pravljičami, ki sem jih brala kot otrok." Zato želi k branju pravljič spodbuditi tudi starejše otroke. V knjižnici ima za to veliko priložnosti. Ko izposoja knjige, rada opazuje otroke. Nekateri prihajajo z mlajšimi bratci ali sestrkami, drugi s sošolci in sošolkami. Ko si kateri izmed starejših otrok izposodi knjige zase, navadno izbere tudi kakšno slikanico ali knjigo s pravljičami za mlajšega bratca ali sestrico: "Navadno se mu sošolci smeji in ga začnejo zafrkavati, češ, kaj pravljice boš bral! Takrat vedno rečem, zakaj pa ne bi smel brati pravljič, saj jih tudi jaz še vedno berem!"

Ob vpisu novim članom razloži, kako so zložene knjige. Pove jim, da so leposlovne knjige razdeljene po stopnjah, ki naj bi ustrezale starosti otrok, a vedno doda: "Veš, to niso meje, ki ti povejo, da ne smeš brati drugih knjig. Če želiš brati pravljice, naj ti ne bo nerodno. Tudi jaz jih še berem. Če so ti všeč, jih kar vzemi in beri."

Nadi Leban so *ure pravljič* v veliko veselje. Tu je lahko pokazala vso svojo

ustvarjalnost in izvirne zamisli. Vsa njena dosedanja spoznanja o pravljičah so plod njenih skoraj tridesetletnih izkušenj, pogovorov in opazovanj. Ko jo poslušam, ugotavljam, da marsikdaj razmišlja bolj modro in bolj življenjsko kot marsikdo, ki pred svoje ime postavlja zveneči dipl., mag. ali dr. in opleta s teorijami, ki so zdaj take, zdaj drugačne. V prihodnosti pa bi se rada v svet pravljič še bolj poglobila: "Pravljice rada pripovedujem tako mlajšim kot starejšim otrokom. Večji otroci malo več razumejo, z njimi se lahko več pogovarjaš. Pri mlajših pa je bolj v ospredju njihova domišljija. Ko bom imela več časa, se bom temu področju z veseljem bolj posvetila."

Špela Pahor
Mestna knjižnica Izola

MEDNARODNA DEJAVNOST

ASOCIACIJE IZ BRITANSKE KNJIŽNICE ALI DAN V ŽIVLJENJU

Ko iz londonske podzemne železnice prideš na svetlo in zagledaš pročelje St. Pancrasa, stojiš pred čarobno stavbo. Postaja St. Pancras je navdihnili literarno mamico Harrya Poterja, gospo J. K. Rowling, da je obogatela z debelimi knjigami, ki jih otroci berejo, kot bi gledali risanko. Poleg postaje je razpotegnjena dolgočasna stavba Britanske knjižnice. Petnajst let so gradili novo knjižnico in jo 1998 dogradili kot

najdražjo javno poslopje. Pogled preko glavnega vhoda v dvorišče knjižnice je stavbna kompozicija sobivanja. Ravne linije knjižnice iz rdeče opeke se v prelomu prelijejo v čarobno slikovitost St. Pancrasa. Pred knjižnico je dvorišče, nad katerim je na podstavku upodobljen Newton, čepe, zatopljen v delo. Sporočilo je jasno. Newton je genij, vendar sklonjen pred ogromnim vesoljem. Na dvorišču so stojnice, ki vabijo z vprašanji in odgovori.

V notranjosti je stalna razstava dragocenosti, po katerih je mogoče listanje s pomočjo ekranov na dotik. Originali so v steklenih vitrinah, v mraku. Bog ve, če obračajo liste, kot to zahtevajo Iflina priporočila o hranjenju gradiva? Med zaklade je uvrščen Da Vincijev zrcalni rokopis, tako kot rokopis besedila Beatlov s čačkami, ki jih je avtor risal med ustvarjanjem. Razstavljene so svete knjige v vseh možnih jezikih, pisavah in vezavah. Tudi glasbi je mogoče prisluhniti.

V 13. stoletju se je elita na otoku sporazumela z Magno karto (temeljno listino). Zapisali so pravila igre, ki kralja ne povzdiguje med nezmotljive in nad "zakon" ter potrdili odcepitev anglikanske cerkve od rimskega papeža. Magni karti je določen poseben razstaveni prostor z avdiovizualnim prikazom. Gre za zametke ustave, ki zagotavlja osebno svobodo in svobodo lastnine, kar je vplivalo na razvoj trgovine in meščanstva. Takrat je bil papež še nezmotljiv božji namestnik. Na kontinentu so bili na pohodu absolutisti s svojimi muhami. Med tem, ko je Ludvig XIV., imenovani sončni kralj, zgradil Versailles, veliko palačo nedaleč od Pariza, brez kuhinje in stranišč, so na otoku leta 1675 dosegli, da nulti poldnevnik poteka preko zvezdarne v Greenwichu. Dobesedno so začeli meriti svetovni čas.

Od maja do oktobra 2006 je trajala razstava v Britanski knjižnici ob sto

letnici britanskega časopisja. V ta namen je bila izdana publikacija, podobna časopisu, z naslovom "Front Page" (naslovna stran). Prvi naslov na priložnostnem časopisu, ki ni pravi časopis, je stavek iz pesmi sira McCartneya in pokojnega Lenona "A day in life: I read the news today...." Pod naslovom je šest najpomembnejših naslovnih v britanskem časopisju v zadnjih sto letih. Od šestih naslovov štirje neposredno poročajo o vojnah: konec prve svetovne vojne, Hitlerjeva smrt (druga vojna), atentat na JFK (eskalacija hladne vojne) in vojna v Ameriki (napad na dvojčke in Pentagon). Ena naslovnica je posvečena zmagi britanske nogometne ekipe na svetovnem prvenstvu in druga, sprehodu človeka po Luni.

Kaj bi dali na prvo stran v Franciji, Nemčiji, Italiji ali Sloveniji ob stoletnici časopisja?

Razstava je narejena tako, da obiskovalcu omogoča doživljanje časa in ustvarjanje časopisa, ne le z branjem, temveč tudi s prostorom, ki je za posamezno obdobje ali fazo časopisa značilen. Sedeš lahko na klopcu postaje podzemeljske železnice in prisluhneš bombnim napadom nemške Luftwaffe.

Časopise iz časa juke boxov in rock n' rolla lahko prebiraš na oblazinjenem kavarniškem stolu. Za uredniško mizo je mogoče s pomočjo računalnika in ustreznih programov urediti časopis, ki piše o vsem, od nogometa, zdrahah na dvoru, vohunskih aferah in bankrotih, vse zato, da smo ljudje seznanjeni s časom v katerem živimo. "Televizija prikazuje, časopis analizira!" je moto razstave.

V restavraciji knjižnice strežejo sendviče, solato, kavo, čaj.

Kljub nekaterim kritikam, da je stavba knjižnice dolgočasna, je name naredila

vtis sinergije. Britanska knjižnica je dopolnjevanje znanosti in umetnosti.

Petek popoldan v Londonu. Aktivneži iz poslovnega in upravnega okolja napolnijo lokale do skrajnih meja, se zalivajo s pivom ter se po mobilniku pogovarjajo s prijatelji, ki so napolnili lokal v sosednji ulici. Izgleda, da je zelo pomembno, če nimaš časa za človeka ob sebi temveč, da se pogovarjaš po mobilniku z nekom drugim. Komunikacijski spodrseljaj? Videz pomembnosti? Vzrok za blef je verjetno v veliki konkurenci med zaposlenimi. Vsi se gredo tigre, čeprav so navadni domači mački.

Bolj homogene skupine napolnijo lokale izven poslovnega središča. To so privrženci "usnjenega boga" - žoge. V pričakovanju sobotnih tekem ob pivu analizirajo in prognozirajo.

V predelih, ki so etično mešani so v lokalu King's Head nogometni navdušenci, v lokalu Marakesh Arabci pijejo čaj in se skrivajo pred Alahom, ker niso opravili zapovedanih molitev. Romantiki vlečejo iz vodne pipe, Kitajci cvrejo, Pakistanci in Indijci tekmujejo kdo je pravi Anglež, Grki v narodnih nošah vabijo v restavracije, Poljaki pijejo palenko. Vse miga v kakofoniji jezikov z obzirnostjo, ki jo zahteva gosto naseljen svet.

Kdo je tu normalen? Vsi, ki si upajo biti kar so.

Tereza Poličnik-Čermelj
Narodna in univerzitetna knjižnica

MEDNARODI PROJEKTI

The European Library

TEL-ME-MOR

Modular Extensions For Mediating Online Resources

SODELOVANJE - KLJUČ DO USPEHA EVROPSKE DIGITALNE KNJIŽNICE

Sklepne konference projekta TEL-ME-MOR z naslovom *Digitalna prihodnost kulturne in znanstvene dediščine* (Talin, Estonija, 19. – 20. oktober) so se udeležili vodstveni delavci in kreatorji politik iz muzejev, arhivov, knjižnic, založništva in Evropske komisije in pri oblikovanju Evropske digitalne knjižnice so vsi izpostavili potrebo po sodelovanju na vseh ravneh. Sodelovanje bo izjemnega pomena pri zagotavljanju uporabe sprejetih standardov, izzivih na področju intelektualne lastnine in razvijanju učinkovitega modela vodenja in upravljanja.

Estonski minister za kulturo Raivo Palmaru je v otvoritvenem nagovoru načrtoval okvire konference. Po njegovih besedah naj bi konferenca proučila "možnosti za sodelovanje in določila skupne cilje na poti v digitalno prihodnost". Na konferenci so bili prisotni predstavniki večine združenj in znanstvenih mrež s področja kulturne in znanstvene dediščine, tako CENL, BRICKS, EiFL, FEP DELOS, IFLA, LIBER, MICHAEL, UNESCO in mnogi drugi, ki so zainteresirani za razvoj Evropske digitalne knjižnice. Dvodnevna konferenca je med drugim obravnavala najboljše možne načine za uporabo izkušenj, pridobljenih pri uspešnem vključevanju novih držav članic v

Evropsko knjižnico (projekt TEL-MEMOR), skupaj z možnostmi za aktivno sodelovanje vseh zainteresiranih za oblikovanje Evropske knjižnice.

Izsledki projekta na področju večjezičnosti in zajemanja knjižničnih gradiv za boljši dostop uporabnikov do le-teh predstavljata solidna gradnika, toda projekt je najbolj zaznamovalo odlično sodelovanje med partnerji projekta. Ta duh sodelovanja se je odražal na področjih, kot npr. pri razvoju vsebin, saj so knjižnice navzkrižno prevajale opise podatkovnih zbirk in s tem promovirale večjezično iskanje. Tak način sodelovanja vodi do kulturne integracije, odstranjevanja barier in oblikovanja zanesljivih in odgovornih skupin znotraj in izven nacionalnih okvirov. CENL ima precejšnje izkušnje s sodelovanjem, zlasti pri Evropski knjižnici, in zato namerava še pospeševati sodelovanje z drugimi ključnimi organizacijami s področja kulture, znanosti in izobraževanja, tako na nacionalni, kakor tudi na evropski ravni. Dr. Elisabeth Niggemann (Nemška nacionalna knjižnica) in predsedujoča CENL (Konferenca direktorjev evropskih nacionalnih knjižnic), je v imenu CENL poudarila potrebo "po promociji novih modelov sodelovanja s partnerji iz zasebnega sektorja, založniki in nosilci avtorskih pravic".

Konferenca je oblikovala priporočila, ki so dosegljiva na: <http://telmemor.net/>. Poleg že omenjenega poudarka na sodelovanju priporočila pozivajo nacionalne vlade in EU k promociji in vzpostavitvi programov na področju masovne digitalizacije in digitalnega ohranjanja, da bi s tem omogočile nastanek digitalnih vsebin, ki jih uporabniki iščejo in želijo. Vsaka evropska nacionalna knjižnica mora razpolagati z instrumenti za dostop, digitalizacijo in ohranjanje, saj je pri evropskih institucijah na področju kulture opazno veliko pomanjkanje digitalnih vsebin. Dr. Horst Forster, direktor

Direktorata "Vsebin" pri Generalnem direktoratu za informacijsko družbo in medije Evropske komisije, je v svojem nastopu ponovno poudaril koncept sodelovanja, ki vključuje potrebo po "združevanju moči in ekspertnega znanja v sodelovanju s servisom TEL (The European Library)" in da se tak način sodelovanja mora "izogibati fragmentaciji skromnih virov". Izpostavil je stališče Komisije, po katerem moramo graditi prihodnost na že uveljavljenih dosežkih, kot je Evropska knjižnica in oblikovati usposobljene centre za digitalizacijo in ohranjanje in s tem zagotavljati trajen dostop do vsebin.

Direktorica Evropske knjižnice, Dr. Jill Cousins, je pozdravila idejo o vključevanju vseh zainteresiranih in podčrtala potrebo po intenzivnem sodelovanju na teh področjih, skupaj z oblikovanjem tehnoloških rešitev, ki bi odražale organizacijske potrebe in potrebe uporabnikov "pri realizaciji vsebinsko bogate in multikulturne Evropske digitalne knjižnice do leta 2010".

Več informacij:

mag. Zoran Krstulović,
pomočnik ravnatelja za vodenje
strokovnega dela Narodna in
univerzitetna knjižnica, Turjaška 1, 1000
Ljubljana,
T: 01 2001 100,
e-pošta: zoran.krstulovic@nuk.uni-lj.si,
<http://www.nuk.uni-lj.si>;
<http://www.dlib.si>

Glejte tudi **Objavo spletnih povezav** v
razdelku OBVESTILA!

Kratice - legenda:

CENL – Conference of European
National Librarians
BRICKS – Building Resources for
Integrated Cultural Knowledge Services
DELOS – Network of Excellence on
Digital Libraries

EiFL – Electronic Information for Libraries

FEP – Federation of European Publishers

IFLA – International Federation of Library Associations

LIBER – Ligue des Bibliothèques Européennes de Recherche

MICHAEL – Multilingual Inventory of Cultural Heritage in Europe

TEL – The European Library

UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation

SKLEPNA KONFERENCA PROJEKTA TEL-ME-MOR

Talin, 19.-20.10.2006

Cilji

Mednarodna konferenca z naslovom ***Digitalna prihodnost kulturne in znanstvene dediščine*** je bila organizirana v skladu z delovnim načrtom projekta in si je zastavila za cilj naslednje naloge:

- predstavitev dosežkov projekta TEL-ME-MOR;
- konferenca kot forum za diskusijo o najnovejšem razvoju in trendih na področju digitalne knjižnice v Evropi in svetu;
- osvetlitev prihodnjih zahtev na področju raziskovalnega dela;
- oblikovanje konkretnih priporočil: kako naj evropske in druge mednarodne politike na področju raziskav in razvoja pripeljejo do boljšega dostopa do naše skupne kulturne dediščine.

Datum in kraj

Konferenco je organizirala Estonska nacionalna knjižnica v sodelovanju s podjetjem Eremo srl (manager projekta), CENL (Konferenca direktorjev evropskih nacionalnih knjižnic) in Nemško nacionalno knjižnico, potekala pa je 19.

in 20. oktobra 2006 v Tallinnu (Estonija) v konferenčnem centru Estonske nacionalne knjižnice.

Program

Program konference je bil sestavljen iz naslednjih šestih sej:

- Seja 1 – Evropska digitalna knjižnica: quo vadis?

Prispevki so orisali prihodnji razvoj Evropske digitalne knjižnice z vidika Evropske komisije, Urada Evropske knjižnice in Konference direktorjev evropskih nacionalnih knjižnic (CENL).

- Seja 2 – TEL-ME-MOR in nove države članice EU

Prezentacijam o projektu TEL-ME-MOR (ki so se osredotočile na razvoj večjezičnih storitev v okviru servisa Evropska knjižnica in na trenutne trende pri raziskavah in razvoju v evropskih nacionalnih knjižnicah) so sledile diskusije o učinkih projekta v novih državah članicah EU.

- Seja 3 – Širši pogled: znanstvene knjižnice, uporabniki in lokalne razsežnosti

Žarišče te seje je bilo na pričakovanjih in vlogi knjižničarjev, raziskovalcev, končnih uporabnikov in lokalnih institucij pri storitvah digitalne knjižnice.

- Seja 4 – Evropska knjižnica, MICHAEL, DELOS in BRICKS: konvergenčna prizadevanja

Predstavljene so bile tri pomembne evropske pobude na področju digitalne knjižnice. Sledila je debata o možnostih za boljše sodelovanje in koordinacijo z Evropsko knjižnico.

- Seja 5 – Digitalne knjižnice in avtorske pravice

V okviru te seje so bili predstavljeni pogledi knjižničarjev in založnikov na izzive, ki jih prinaša področje avtorsko-pravnih vprašanj ter vpliv le-teh na digitalizacijo in javni dostop do digitalnih vsebin.

- Seja 6 – Globalna vizija
Več mednarodnih govorcev je podalo pregled večjega števila pobud na področju digitalne knjižnice v svetovnem merilu.

Celotni program s povezavami na relevantne prezentacije je dosegljiv na spletnih straneh projekta, <http://telmemor.net/conference/agenda.php>

Udeleženci

Konferenci je prisostvovalo 129 udeležencev in sicer 45 iz Estonije, 75 iz drugih držav Evropske unije in 9 iz drugih držav.

Največ udeležencev (65) je prišlo iz nacionalnih knjižnic, 13 iz akademskih in znanstvenih knjižnic ter 6 iz specialnih knjižnic; preostali udeleženci so bili predstavniki računalniških podjetij in firm, ki se ukvarjajo s projektnim managementom (4), mednarodnih organizacij (8), univerz (14), ministrstev in različnih vladnih služb (8), založnikov (2), arhivov (4), muzejev (2) in nevladnih organizacij (3).

Sklepi in priporočila

Prispevki, predstavljeni na konferenci, so sprožili živahne diskusije o najpomembnejših izzivih glede oblikovanja in nadaljnjega razvoja Evropske digitalne knjižnice. Sprejeti so bili naslednji sklepi:

- **Posebno priznanje** gre nacionalnim knjižnicam iz novih držav članic EU in njihovem **prispevku, izkušnjam ter tehnološki ekspertizi**, izkazanih v času trajanja projekta **TEL-ME-MOR**; projekt je utrl pot bodočim partnerstvom in projektom.
- **CENL podpira masovno digitalizacijo**, vendarle pa obstaja nekaj dvomov glede izvedljivosti finančne strategije, ki jo je predlagala Evropska komisija.
- Evropska digitalna knjižnica potrebuje **trajnostno, jasno definirano in**

korektno vodenje, skupaj z zadovoljivo **strukturo financiranja**.

- Potrebno je **spoštovati obstoječe standarde** in hkrati kontrolirano nadzirati razvoj in širitve, ki bodo zajele zelo raznolike sektorje in s tem prinesle nove izzive.
- Nacionalne knjižnice morajo oblikovati **manifest o intelektualni lastnini** in se zavzemati za določen minimum izjem in omejitev v nacionalni avtorsko-pravni zakonodaji.
- **Večjezični dostop** predstavlja ključno področje raziskovalnega dela pri realizaciji Evropske digitalne knjižnice in bo še nadalje zahteval precejšnje napore. Vendar gre za nujno potrebno zahtevo, ker bomo le na ta način premagali ovire pri dostopu in tako poudarili kulturno raznolikost kot eno izmed glavnih evropskih vrednot.
- Obstaja potreba po konkretnem in rednejšem **sodelovanju med kulturnimi, znanstvenimi in izobraževalnimi institucijami v Evropi**, še posebej na področju dostopa, digitalizacije, ohranjanja in poslovnih modelov.
- **Sodelovanje med najpomembnejšimi evropskimi iniciativami na področju digitalnih knjižnic**, kot so npr. Evropska knjižnica, DELOS, BRICKS in MICHAEL je potrebno zaradi združevanja moči, ekspertnega znanja in v izogib raznim podvajanjem aktivnosti.
- **Sodelovanje na področju digitalnih vsebin** lahko vodi do kulturne integracije, do zmanjševanja barier in na ta način vzbuja zaupanje tako na nacionalni ravni, kakor tudi preko državnih meja.

Na osnovi teh sklepov so bila sprejeta naslednja **priporočila**.

Nacionalne vlade in Evropska unija

- naj bi promovirale in sprejele ukrepe za izvajanje masovne digitalizacije ter za programe digitalnega ohranjanja.

Nacionalne knjižnice in CENL

- naj bi delovali kot katalizatorji sodelovanja z drugimi akterji na področju

kulture, znanosti in izobraževanja, tako na nacionalni, kot tudi na evropski ravni;

- naj bi razvili eksperimentalno platformo za prezentacijo večjezičnih vsebin muzejev, arhivov in knjižnic, ob konstruktivnem prispevku s strani založnikov, znanstvenih in izobraževalnih institucij;

- naj bi oblikovali manifest o intelektualni lastnini in se zavzemali za določen minimum izjem in omejitev v nacionalni avtorsko-pravni zakonodaji.

- naj bi izvajali proaktivno politiko za vključevanje akterjev iz kulturne, raziskovalne in izobraževalne sfere v Evropsko digitalno knjižnico tudi iz držav, ki niso članice EU.

Založniki

- naj bi še naprej sodelovali s CENL v smeri oblikovanja pragmatičnega memoranduma oziroma sporazuma o avtorskih pravicah v digitalnem okolju;
- naj bi nadaljevali dialog z nacionalnimi knjižnicami.

Muzeji in arhivi

- naj bi se še nadalje približevali in pridruževali aktivnostim na področju evropske kulturne dediščine z identifikacijo skupnih točk in tudi razlik.

Končni uporabniki

- imajo pravico do odprte obravnave in pristopa k Evropski digitalni knjižnici s središčem na uporabniku; upoštevati je potrebno zahteve uporabnikov in osebne preference tako, da ponudimo čim več primernih tehnoloških rešitev in marketinških orodij.

Tehnološki partnerji (npr. BRICKS in DELOS)

- naj bi sodelovali z nacionalnimi knjižnicami za pridobitev jasnejšega razumevanja in vpogleda v zadeve, ki jih narekuje tovrstno sodelovanje.

Darko Balažic
Narodna in univerzitetna knjižnica

MEDNARODNA SREČANJA

SREČANJE VODIJ NACIONALNIH AGENCIJ ZA ISBN

Pariz, 6.-7.11.2006

34. letno generalno srečanje vseh agencij za ISBN je bilo v Parizu 6. in 7. novembra 2006. Srečanje sta v sodelovanju z Mednarodno agencijo organizirala AFNIL in Unesco. Unesca ni potrebno posebej predstavljati, AFNIL pa je kratica za fancosko nacionalno agencijo za ISBN. Letošnjega srečanja se je udeležilo do sedaj največje število predstavnikov nacionalnih agencij. Morda je to malce zaradi lokacije srečanja, malce zaradi velikega števila držav (167), ki sodelujejo v tem sistemu, predvsem pa zaradi skrbi, kako bo potekal prehod z ISBN-10 na ISBN-13.

Brian Green je vlogo izvršnega direktorja prevzel marca 2006, ko je Mednarodna agencija (IA) prešla iz Staatsbibliothek v Berlinu pod okrilje Editeurja kot gostitelja. Njegovo poročilo o delovanju IA je bilo tesno povezano tudi s plani za prihodnost. Prehod sam je bil brez zapletov, saj je bil dobro pripravljen. Kolegi v Berlinu so mu posredovali vse datoteke in druga gradiva potrebna za poslovanje agencije, po sklepu sveta direktorjev pa je arhiv urejen in do nadaljnjega shranjen v Staatsbibliothek v Berlinu.

Ker je bil računalniški sistem, ki ga je uporabljala agencija v Berlinu, potreben temeljite posodobitve in ker si njegov avtor ni želel več sodelovanja z nami, je že svet direktorjev naročil sodobnejši sistem za delovanje mednarodne agencije, ki pa bo pripravljen tako, da ga

bo lahko uporabljala tudi vsaka nacionalna agencija na dveh nivojih, za popraviljenje svojih podatkov na mednarodnem nivoju in za svoje lastno poslovanje. Prototip tega programa smo si že lahko ogledali in po zagotovitvi avtorja Douga Minetta (Kanada) bo potrebno še največ šest tednov, da bomo dobili prvo verzijo v testiranje.

S pripravi na prehod z ISBN-10 na ISBN-13 pa ne smemo biti preveč zadovoljni. V glavnem so vse večje in po stažu starejše agencije dobro pripravljene, največ težav v zvezi s preходом je v majhnih in mladih agencijah, kar je razvidno iz vsakodnevnih vprašanj, ki prihajajo na IA. Zaskrbljujoče je, da gre največkrat za osnovna vprašanja v zvezi z delovanjem sistema, kar pomeni, da se bo potrebno lotiti načrtnega izobraževanja, še zlasti v državah Afrike, Azije in Južne Amerike. Pri tem so nam lahko v veliko pomoč lokalna, regionalna srečanja agencij za ISBN, lahko pa se v te namene izkoristijo tudi kakšna druga srečanja, npr. srečanja založnikov, knjigotržcev, knjižni sejmi. Cerlalc in Unesco sta zelo primerna in ustrezljiva partnerja, pri izobraževanju na daljavo nam bo zaradi svojih dolgoletnih izkušenj pomagal GS1.

Agencije, ki so s svojimi oznakami že na tesnem, skrbi začetek uporabe predpone 979. Ker pa je v okviru 978 še vedno prost razpon predpon začnši s 6, se bo najprej izrabil ta razpon, predvideni začetek uporabe predpone 979 je sredina leta 2008. Pri delitvi predpone 979 bo prevladovala delitev po državah in ne po jeziku.

Težnja k interoperabilnosti identifikatorjev združuje identifikatorje kot so ISSN (International Standard Serial Number), ISMN (International Standard Music Number), DOI (Digital Object Identifier), ISTC (International Standard Text Code), ISWC (International Standard Work Code), ISRC (International Standard Recording

Code) in ISAN (International Standard Audio Number) v novi delovni skupini ISO.

V bodoče bo prevladovala identifikacija vsakega posameznega izvoda, ne le naslova, zato bo RFID (Radio Frequency Identifier) sčasoma vplival tudi na sam namen oznake ISBN in potrebno se bo prilagoditi. Na kratko sta bila predstavljena nova identifikatorja: ISPI (International Standard Party Identifier) in EPC (Electronic Product Code), ki sta v razvoju. Svoje aktivnosti na področju knjige sta predstavila naša sodelavca Cerlalc in GS1, ki imata svoja predstavnika tudi v svetu direktorjev.

Ker pa je srečanje hkrati tudi uradno generalno zasedanje, smo se seznanili s kadrovskimi spremembami v svetu direktorjev. Ker sta prevzela nove izzive v drugih organizacijah na področju knjige, sta namesto Michaela Healyja in Angele D'Agostino, predstavnikov britanske in ameriške agencije za ISBN, bila v svet direktorjev imenovana Julian Sowa, NielsenBookData in Annie Callanan, Bowker. Že pred srečanjem smo po pošti izvedli volitve za zamenjavo dveh članov sveta direktorjev, ki jima je potekel mandat. Za dve mesti se je potegovalo šest kandidatov. Poleg mene, ki sem ponovno kandidirala, je bil izvoljen še Manfred Gravelius, predstavnik MVB. Piero Attanasio, AIE, je postal predsednik sveta direktorjev, jaz sem podpredsednica, Julian Sowa pa blagajnik. Svet direktorjev v novi sestavi se je sestel takoj po končanem generalnem zasedanju in razpravljaj o tekočih projektih in njihovih zaključkih.

Že nov predsednik sveta direktorjev je članstvo seznanil s finančnim poročilom, prihodki in odhodki ter finančno nedisciplino, saj je še vedno precej članov, ki dolgujejo svoj prispevek. Da se kot neprofitna organizacija, organizirana v Združenem kraljestvu, po njihovi zakonodaji lahko izognemu plačilu

davka na dodano vrednost, smo morali spremeniti tudi statut. Resoluciji 1 in 2 so pripravili pravniki in se v dveh členih nanašata na vložena sredstva ob prenehanju obstoja IA. Glasovali smo o vsaki posebej in bili sta enoglasno sprejeti.

Sledilo je delo v treh manjših skupinah o problematiki kolektivnih oznak za samozaložnike, izobraževanju in ustreznem priročniku, programu za delovanje agencije, posledično tudi o PIID in njegovi usodi, o prehodu z ISBN-10 na ISBN-13, metapodatkih, zaračunavanju stroškov pri dodeljevanju oznak. Vsekakor je delo v manjših skupinah primerno za razreševanje problematike, izmenjavo mnenj, iz katerih se izkristalizirajo nove smernice.

Srečanje smo zaključili s povabilom na prihodnje srečanje v Buenos Airesu. Ker pa je prihodnje leto v Buenos Airesu tudi srečanje ISSN in ker veliko kolegov v svojih državah skrbi za oboje, bo srečanje eno za drugim.

Alenka Kanič
Narodna in univerzitetna knjižnica

OBVESTILA

OBJAVA SPLETNIH POVEZAV

Spoštovani!

Želimo vam predlagati **objavo spletnih povezav** Digitalne knjižnice Slovenije – dLib.si in Evropske knjižnice - TEL na vaši spletni strani.

• **Digitalna knjižnica Slovenije – dlib.si** je spletni portal za dostop do **slovenskega digitaliziranega znanja in kulturnih zakladov**. Ponuja prosto iskanje po virih in dostop do digitalnih vsebin: člankov, fotografij, zemljevidov, plakatov in zvočnih posnetkov.

• **Evropska knjižnica – TEL** je skupen portal **vseh evropskih nacionalnih knjižnic** in vodi do evropskih knjižničnih zakladov.

Nekaj preprostih klikov z miško in vaši uporabniki med drugim lahko kadarkoli in kjerkoli:

- dostopajo do portretov najbolj znanih Slovencev in Slovenk;
- poslušajo staro slovensko glasbo;
- se sprehajajo po slovenskem ozemlju s pomočjo starih zemljevidov;
- iščejo informacije o literarnem ustvarjanju slovenskega naroda v revijah Ljubljanski zvon in Dom in svet;
- si ogledajo Magno karto in Gutenbergovo biblijo ter druge zaklade svetovnega pomena.

Veseli bomo, če dodate spletno stran **www.dlib.si** in **www.theeuropeanlibrary.org** (lahko uporabite znaka obeh portalov) med vaše povezave ter ponudite vašim uporabnikom hiter in enostaven dostop do ustvarjalnosti slovenskega in evropskega prostora.

Za vse dodatne informacije smo Vam na voljo na elektronskem naslovu: dlib.si@nuk.uni-lj.si in na telefonski številki 01 2001 167 (Mojca Šavnik).

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Karmen Štular Sotošek,
Zoran Krstulović
Narodna in univerzitetna knjižnica

MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA 2007 NA SPLETU

Mentorje vabimo k novemu načinu
glasovanja

Tudi v tem šolskem letu smo začeli z glasovanjem za nagrado po izboru mladih bralcev. Ob 2. aprilu – mednarodnem dnevu knjig za otroke – bo v naslednjem letu podeljena že desetič. Ob tem jubileju smo pripravili prijetno spremembo oziroma novost: nagrada ima svojo spletno stran, prek katere poteka tudi glasovanje.

Naslov spletne strani nagrade je predvidoma do konca decembra <http://testnajknjiga.emecen.si>, sicer pa bo v novem letu spremenjeni in dokončni naslov www.naj-knjiga.si.

Vljudno prosimo mentorje glasovanja v splošnih in šolskih knjižnicah, da na podstrane "uredniške strani" poiščete **pisno prijavo**, jo izpolnite, iztisnete ter nam jo z lastnoročnim podpisom in opremljeno z žigom vaše ustanove **pošljete na naš naslov**. Po prejemu prijave vas bomo registrirali in **vam z e-pošto sporočili vaše uporabniško ime in geslo**. Potem boste lahko takoj začeli pošiljati glasove vaših mladih bralcev.

Pri novem načinu glasovanja je od klasičnega le ena razlika: mentor ne pošlje glasov proti koncu akcije najprej svoji splošni knjižnici, ampak jih sproti pošilja prek spleta.

Glasovi za izvirno slovenske in prevedene knjige se kažejo na barometru in po posameznih pokrajinah na zemljevidu Slovenije. In ves čas spreminjajo glede na prejete glasove!

V pričakovanju glasov vaših mladih bralcev, se vam že vnaprej zahvaljujemo za sodelovanje!

Morebitna vprašanja v zvezi s projektom naslovite na e-naslov: tilka.jamnik@koz.si.

Spletno stran nagrade in glasovanje prek nje smo predstavili na naši strokovni sredi in v oktobru na desetih srečanjih študijskih skupin šolskih knjižničarjev. Vse o nagradi lahko preberete na spletni strani, pa vendar, dovolite, na kratko tudi tukaj.

Moja najljubša knjiga, priznanje po izboru mladih bralcev, se podeljuje vsako leto od 1998, in sicer v dveh kategorijah: za najljubšo slovensko mladinsko knjigo in za najljubšo v slovenščino prevedeno mladinsko knjigo. Priznanje so osnovali *Knjižnica Otona Župančiča*, *enota Pionirska knjižnica*, *Slovenska sekcija IBBY* in *Zveza bibliotekarskih društev Slovenije*, da bi med mladimi bralci spodbujali branje in zanimanje za mladinsko književnost. **Zato naj bi bilo glasovanje povezano z bibliopedagoškimi dejavnostmi oz. z najrazličnejšimi oblikami knjižne vzgoje mladih bralcev.**

Akcijo strokovno vodi odbor za priznanje *Moja najljubša knjiga*, ki ga sestavljajo predstavniki iz splošnih in šolskih knjižnic, častni člani pa so predsednik Zveze bibliotekarskih društev Slovenije, predsednik Slovenske sekcije IBBY in predstavnik mladih bralcev, organizacijsko pa jo vodi *Knjižnica Otona Župančiča*, *enota Pionirska knjižnica*.

Glasujejo lahko vsi otroci, ki knjigo sami preberejo, pri čemer smejo glasovati za katero koli delo, ne glede na letnico njegove izdaje, glavna pozornost pa velja leposlovni knjigi. Knjiga, ki že peto leto dobi največ glasov mladih bralcev, prejme zlato priznanje.

Tilka Jamnik
Knjižnica Otona Župančiča,
enota Pionirska knjižnica

BORZA DELA

DELO NUDI

Knjižnica **Ekonomsko-poslovne fakultete v Mariboru** išče absolventa bibliotekarstva ali ekonomije, ki bi bil pripravljen v obliki študentskega dela pomagati v njihovi knjižnici.

Spoznal bi utrip delovanja visokošolske knjižnice, prispeval bi nove ideje za strokovne rešitve in se morda kasneje v njej tudi zaposlil. Ponudili mu bomo pomoč pri strokovnem izpopolnjevanju.

Od njega pričakujemo poznavanje stroke, aktivno znanje dveh tujih jezikov, obvladovanje IK-tehnologije.

Kandidat mora biti komunikativen, natančen, samoiniciativen, informacijsko podkovan in ambiciozen, pripravljen delati v majhnem timu, kjer je prispevek vsakega zelo dragocen. Predvsem pa mora imeti nagnjenje za delo z ljudmi pri posredovanju informacij.

Opis v slovničnem moškem spolu seveda ne izključuje zainteresiranih absolventk.

Kandidati se naj oglasijo osebno v knjižnici pri vodji mag. Zdenki Petermanec po predhodnem dogovoru (te. 02 22 90 239).

DELO IŠČE

Sem absolventka bibliotekarstva. Študijsko prakso sem imela v splošni knjižnici, od leta 2004 preko študentskega servisa delam v visokošolski knjižnici. Veseli me delo z ljudmi. Delovne izkušnje: zaloga v COBISS-u2 in zdaj v COBISS-u3,

izposoja in postavitve gradiva, referenčno delo.

Za kakršnekoli informacije sem dosegljiva na telefon: 041-327-989 ali na: leja.b11@gmail.com. (Leja)

DELO IŠČE

Sem univerzitetna diplomirana bibliotekarka. Delovne izkušnje sem pridobivala že med študijem, in sicer v splošnoizobraževalni knjižnici v Ljubljani. Kasneje sem bila zaposlena v srednješolski knjižnici v Celju. Trenutno sem iskalka zaposlitve, in sicer bi si želela delati v visokošolski, srednješolski ali specialni knjižnici v Ljubljani. Med svojimi delovnimi izkušnjami naj omenim naslednja opravila: katalogizacija gradiva, izposoja in postavitve gradiva, referenčno delo (informator), sodelovanje pri kulturnih dogodkih v knjižnici... Aktivno govorim nemški jezik, pasivno pa angleški; med drugim sem uporabljala programsko opremo Word in Excel. Pripravljena sem se tudi dodatno izobraževati oz. izpopolnjevati v kolikor bo to zahtevala narava delovnega mesta. Dosegljiva sem na tel.št. 031/216-548

DELO IŠČE

Sem univerzitetna diplomirana bibliotekarka. Študij sem zaključila v letošnjem letu 2006. V času študija sem opravila dve obvezni študijski praksi: v Knjižnici Prežihov Voranc v Ljubljani ter v knjižnici Arhiva Republike Slovenije. Od leta 2004 preko študentskega servisa aktivno delam v arhivu Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije. Sem delavna, komunikativna in prijazna; delo z ljudmi me veseli. Moje računalniško znanje obsega poznavanje OS Windows, Word, Excel, Internet, PowerPoint, Microsoft Outlook. Aktivno govorim angleško, pasivno špansko, poljsko, nemško in hrvaško.

Za kakršnekoli informacije sem dosegljiva na tel. 031 770 510 ali na e-pošto: kaliopea@gmail.com - Tina.

DELO IŠČE

Sem univerzitetna diplomirana bibliotekarka. Študij sem zaključila letos, tako da je moj cilj najprej poiskati pripravništvo. Vendar kljub temu, da sem komaj zaključila študij, so moje izkušnje že kar precejšnje. V času študija sem delala v specialni knjižnici in šolski knjižnici. Po končanem 4. letniku pa sem sprejela delo v splošni knjižnici v okolici Ljubljane. Tako sem v dobrem letu dodobra spoznala delo bibliotekarja-informatorja, delo na informativnem oddelku in na sami izposoji. Sem zelo komunikativna oseba in pripravljena na vsako delo v knjižnici. Delo z ljudmi me veseli, aktivno govorim angleško, prav tako mi tudi znanje nemškega jezika ni tuje. Seveda pa se bom za svoje delo še dodatno izobraževala.

Vesela bi bila vsakega dela, ki zajema področje bibliotekarstva.

Dosegljiva sem na telefonu 031 270 854 ali na e-naslovu barbadur@volja.net.

OBVESTILO AVTORJEM

Knjižničarske novice so informativni bilten, ki seznanja slovenske knjižnične delavce s tekočimi dogajanji in novostmi v stroki. Objavlja strokovne članke, poročila s strokovnih posvetovanj, srečanj in sestankov, prispevke o pomembnih dogodkih in novostih v knjižnicah, prispevke o projektih, v katerih sodelujejo knjižnice, intervjuje, mnenja in ocene, spominske in podobne zapise, obvestila in razpise ter obvestila o prireditvah, posvetih in drugih strokovnih dogodkih.

Navodila za pripravo prispevkov

Jezik objavljenih prispevkov je praviloma slovenski, v skladu z odločitvijo uredništva, pa tudi angleški. Avtorji morajo uredništvu poslati jezikovno pravilno besedilo. Prejetih tekstov uredništvo ne lektorira. Avtor tudi v celoti odgovarja za vsebino prispevka. Avtorsko pravico do objavljenih prispevkov ima izdajatelj publikacije, avtor obdrži moralne avtorske pravice.

Naslov prispevka mora biti kratek in jasen, dopolni se lahko s podnaslovom. Pri poročilih s strokovnih posvetovanj in drugih srečanj naj bodo v naslovu/podnaslovu prispevka navedeni naslov posvetovanja oziroma srečanja ter kraj in datum dogodka.

Pod naslovom naj bo naveden avtor prispevka (oziroma avtorji), in sicer vedno v polni obliki (ime in priimek). Če je avtorjev več, naj sami določijo vrstni red imen avtorjev. Poleg imena avtorja je treba navesti tudi sedež ustanove, kjer je avtor prispevka zaposlen ali ime fakultete, če je študent, ter elektronski naslov avtorja. Tudi pri večjem številu piscev je treba pri vsakem posamezniku navesti vse zahtevane podatke. Pri citiranju virov naj avtorji upoštevajo navodila revije Knjižnica. Dolžina prispevka naj ne presega 20.000 znakov (vključno s presledki).

Prispevek lahko poleg teksta vsebuje tudi slike (preglednice, diagrame, fotografije ipd.). Vsaka slika naj ima zaporedno številko in naslov. Če avtor slik ne vključi v besedilo prispevka, naj bo v njem jasno označeno, katera slika sodi na določeno mesto v tekstu. Pri vsaki sliki je treba navesti tudi njeno avtorstvo (avtor je lahko pisec prispevka ali kdo drug). Pri portretni fotografiji je potrebno navesti tudi imena oseb v polni obliki (ime in priimek), in sicer z začetno navedbo "Od leve proti desni:... ". Avtor prispevka mora uredništvu predložiti pisne izjave oseb na portretni fotografiji, da se strinjajo z javno objavo fotografije v Knjižničarskih novicah. Slikovno gradivo lahko avtorji priložijo tudi v JPG ali TIF formatu.

Pošiljanje prispevkov

Prosimo, da članke in prispevke pošljete uredništvu publikacije v elektronski obliki, in sicer na naslov icb@nuk.uni-lj.si. Pošljete jih lahko tudi na disketi ali CD-ROM-u na naslov Narodna in univerzitetna knjižnica, Informacijski center za bibliotekarstvo, Turjaška 1, 1000 Ljubljana. Prispevkov ne honoriramo!

Uredništvo Knjižničarskih novic